

„Úgy hívogatlak a barbár zsvajban”
(Tóth Árpád: A tympanon istennőjéhez)

2019. november, IX. évfolyam 1. szám
Megjelenik évente négyszer

Magyar szakos képzések a Debreceni Egyetemen (Osztatlan tanárképzés; BA; MA; PhD)

Kinek?

- Neked, aki fontosnak tartod a nyitott és kritikus szemléletet, a független és felelős gondolkodást.
- Neked, aki tudod, hogy a magyar nyelvet, irodalmat és kultúrát nemzetközi szinten is érvényes módon kell kutatni és oktatni.
- Neked, akinek meggyőződésed, hogy magyartanárként, humán értelmiségiként szemléletformáló hatásunk van a következő generációkra.

Mit?

- Magyar és összehasonlító irodalom- és kultúratudományt
- Kortárs irodalmat és kultúrát
- Magyar és finnugor nyelvtudományt

Miért?

Mert célunk és küldetésünk olyan humán értelmiség (tanárok, kutatók, kulturális szakemberek) képzése,

- akik felelősen, kritikusan és hosszú távra gondolkodnak,
- akik hozzá tudnak járulni a nemzeti és egyetemes kulturális hagyomány megőrzéséhez és megújításához,
- akik párbeszédképesek, ha a magyarsághoz tartozásról, a kárpát-medencei népek együttéléséről vagy az európai-ság kihívásairól van szó,
- akik a nonprofit és az üzleti szféra számára is jól konvertálható képességekkel és tudással rendelkeznek.

Hogyan?

- a külföldi és a hazai tudományosságban elismert kollégákkal,
- a hallgatók és oktatók együttműködésére alapozva,
- a tehetséggondozásra kiemelt figyelmet fordítva

Mikor?

Most, a jövőben és debreceni felsőoktatás közel ötszáz évében mindig.

Mert közös értelmiségi felelősségünk, hogy összehasonlító távlatban, korszerűen, kreatívan és kritikusan értelmezve örökítsük tovább az ősszmagyar és egyetemes kultúra értékeit.

Síkfőkút: az egyetemi hétvége

György-Fazakas Fanni

Az egyetemisták, de főleg a bölcsészkaron tanulók körében fogalommá vált Síkfőkút. A Magyar Irodalom- és Kultúratudományi Intézet évente kétszer szervez szakmai hétvégét Síkfőkútra, ahol az irodalom iránt fogékony hallgatók részt vehetnek különféle irodalomhoz kapcsolódó programokon, az egyetemi oktatókkal együtt.

Idén október 11–12-én töltöttünk el egy élménydús hétvégét, amely szakmai szempontból is magas színvonalú volt, a kikapcsolódást pedig számos program segítette. A hallgatói hétvége témája a tág értelemben vett

fordításra, emellett a szinkrón és diakrón nyelvátlatozatokra, valamint az irodalmi műfajok közti váltás kérdéseire is kiterjedt. A szombat délelőtti kerekasztal-beszélgetés témájának ötletét a rendezvény meghívott vendégének, Nádasdy Ádámnak legjobb megjelent kötete, a *Bánk Bán* prózai fordítása adta. A Magyar Köztársaság Babérkoszorúja-díjas nyelvész, költő és műfordító Goretity Józseffel folytatott beszélgetést. A Szlavisztikai Intézet igazgatóját, az orosz nyelvű kortárs irodalom kiemelkedő fordítóját nemrég Arany Érdemkereszttel tüntették ki.

Az alkalom moderátora Trippó Sándor, a Német Nyelvű Irodalmak Tanszékének tanársegédje volt.

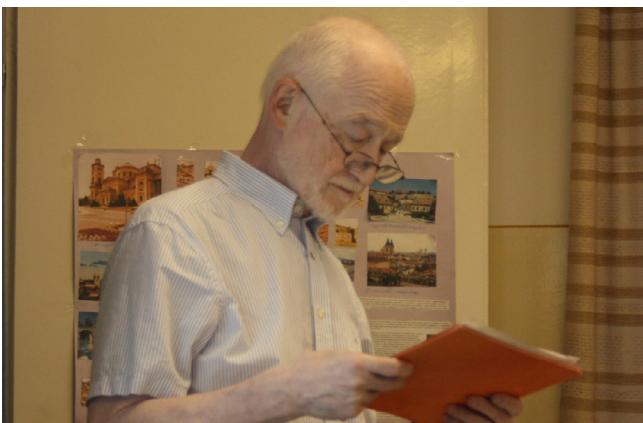
A résztvevők otthoni, előzetes feladatul Zrínyi Miklós *Szigeti veszedelem* első énekének fordítását kapták, amelyet elkészíthettek verses vagy prózai formában is. Szombat délután Nádasdy Ádám tartott műhelymunkát, ahol mindenki felolvasta a saját alkotását, illetve több oktató is részt vett a feladatokban. Számomra nagyon jó volt látni, hogy mindegyikünk szabad, kreatív gondolkodása megmutatkozott, voltak, akik szoros fordításban, mások paródiaszerűen, megint mások

haikuban fordították le az éneket. A közös munka után tettünk egy sétát a helyi látványosságának számító forrásnál, ahol egy hallgatótársunk, Gyöngy Dániel különleges performanszt mutatott

be, a butoh (földtánc) elnevezésű japán táncműfajt.

Hazafelé menet a buszon, miközben a superhold társaságában hangosan énekeltük a rádióból hallható slágereket, azon vettük észre magunkat, hogy már a következő évi Síkfőkútat tervezzük, „de ne csak egy éjszakára, hanem kettőre jöjjünk” – döntöttük el egyhangúlag. Azt hiszem, mindannyiunk nevében írhatom, hogy nagyon emlékezetes két napot tudhatunk magunk mögött, ahol szakmailag is fejlődhattünk, illetve jobban megismerhettük egymást és oktatóinkat is.

Fotók: Áfra János

Dr. Debreczeni Attilát, irodalmi intézetünk oktatóját a Magyar Tudományos Akadémia levelező tagjává választották. Ennek kapcsán beszélgettünk vele az irodalom szeretetéről, a kutatásról és a magyar szakról.

Tympanon: Gratulálunk az MTA levelező tagságához! Milyen feladatok járnak ezzel?

Az akadémia a tudományos élet egészében központi szerepet tölt be, a legáltalánosabb tudományos és tudománypolitikai kérdésekben való véleménynyilvánítástól kezdve, a tudományos minősítések és pályázatok lebonyolításán át, különféle egyedi ügyekben való részvételig terjed a skála. Az akadémiai tagság az ezekben való (az eddigieknél még aktívabb) részvétel lehetőségével és kötelességével jár együtt.

Tympanon: Mi vezette az irodalom szeretetéhez, hogyan került kapcsolatba a magyar szakkal?

A magyar szak eléggé természetesen adódott számomra. Gyerekkorom óta szerettem olvasni, mindig is érdekelték a régmúlt idők történetei, a regények, versek. Volt egy rejtvénykönyvem, melynek irodalommal kapcsolatos és versidézeteket tartalmazó részeit kívülről fújtam. Aztán belekóstoltam a diákújságírásba, nyertem szavalóversenyeket, voltam irodalmi színpados. Szóval az érdeklődés hamar megnyilvánult, ezért a magyar szak választásán nem kellett sokat töprengnem.

Tympanon: Hogyan kezdett bele a kutatásba, milyen témák érdekelték először? Mi motiválta a korszak- és témaválasztásban?

Először Bitskey István tanár úrnál az elsőéves szemináriumi dolgozatom kapcsán vetődött fel, hogy

érdemes lenne vele foglalkozni, majd Szuromi Lajos tanár úr biztatott Csokonai *Halotti versek* című művéről írott másodéves dolgozatom továbbírására. Ekkor még nagy volt a vonzása egy másik témának is, az 1968-as diákmozgalmak eszmevilága érdekelt. Végül maradtam az irodalomnál, amiben nagy szerepe volt annak, hogy a Csokonai-témából írt OTDK-dolgozatom kiemelt első helyezést ért el. Ezt követően demonstrátor, majd tanársegéd lettem az egyetemen. Rendkívül segítőközegbe kerültem, vonzó perspektívák nyíltak előttem, ahogy bekapcsolódtam a tanszéki kutatásokba, a Csokonai kritikai kiadás munkálataiba.

Tympanon: Melyek a további céljai a tudományos kutatásban?

Szeretném a 2009-ben megjelent, a 18. század végi magyar irodalmi műveltséget vizsgáló korszakmonográfiám folytatását megírni, illetve egy tanulmánykötetet összeállítani a könyveimbe be nem épült, főleg műelemző szövegekből. Textológiai kutatócsoportommal folytatjuk a Kazinczy életműkiadást több más szövegkiadással együtt, továbbá dolgozunk elektronikus portáljaink fejlesztésén, most éppen egy nagy lépés, a Filológiai Lexikon megnyitása előtt állunk.

Tympanon: A hallgatóknak is van lehetőségük bekapcsolódni a kutatásba?

Teljesen nyitottak a kapuk, az érdeklődő diákok már viszonylag korán be tudnak kapcsolódni. Egyrészt textológiai, másrészt a textológiához kapcsolódó egyéb munkákat végezhetnek, részt vehetnek a doktori műhely munkájában, ahol a korszakot oktató tanárokkal és a doktoranduszokkal együtt kutatási témákat, friss szakirodalmi olvasmányokat vitathatnak meg. Mindez egyben a doktorképzésre is felkészítést jelent.

Tympanon: Mit üzenne a mostani és jövőbeni magyar szakos hallgatóknak?

A legfontosabb az önálló gondolkodás.

Órákra, vizsgákra meg lehet tanulni egész könyveket, de ezeket részleteiben el fogják felejtani. Viszont, ha megtanulnak gondolkodni, azzal bármilyen területen boldogulni tudnak.

Interjú Dr. Hoffmann István

Nagy Dávid

Dr. Hoffmann István egyetemi tanár, nyelvtörténész, 1980 óta a Magyar Nyelvtudományi Tanszék oktatója. Kutatási területe a történeti névtan, melynek egyik legjelentősebb hazai kutatója. 2019-ben az MTA levelező tagjává választották.

Tympanon: Szerkesztőségünk nevében szívből gratulálunk Önnek az MTA levelező tagsághoz! Mit jelent önnek a kinevezés?

Köszönöm szépen a gratulációt. A tudományos pályán különféle fokozatok léteznek. Lehet PhD fokozatot szerezni, majd habilitálni és MTA doktora címet szerezni, amelyet az Akadémia bocsát ki. Ezek olyan fokozatok, amelyeket az ember maga kezdeményez egy-egy mű megírásával. Az akadémikusság viszont nem ilyen, erre jelölik az embert, úgyhogy ezt nem lehet másként felfogni, mint egy komoly elismerést. Úgy gondolom, hogy ez az intézmény a magyar tudományosság fontos bástyája, a tudományos minőség egyik legfontosabb őrzője.

Tympanon: Magyar szakos hallgatóként érdekelne, hogy mi vezette a helynévtörténet felé. Ebből írt diák-köri dolgozatot, majd a PhD képzés során is ezzel a témával foglalkozott. Hogyan került a téma közelébe?

Valóban, még az önéletrajzomba is beleírtam, hogy már egyetemista koromban is a helynevek vonzottak, a felvételi során is csak erről beszélgettek velem a vizsgáztatók. Azt viszont nem írtam le, hogy gyermekkorom óta érdekelnek a helyneveket feltűntető térképek. A magyar szakosok tudják, hogy a 11. századtól léteznek az úgynevezett szórványemlékek, amelyekben helynevek

szerepelnek. Úgy láttam, hogy ezek összességükben fel dolgozatlanok, így érdemes akár egy teljes kutatói pályát is szánni a vizsgálatukra. Később arra is rájöttem, hogy ez egyetlen ember erejét messze meghaladó feladat, de szerencsére néhány hallgatómmal sikerült megszerettetni a dolgot, többükből kiváló kutató lett. Rájuk büszkébb vagyok egyébként, mint a saját munkáimra.

Tympanon: A Professzor Úr stúdiómára járók pontosan tudják, hogy mindig hatalmas odaadással beszél az éppen előkerülő témáról. Minek köszönhető ez a lelkesedés? Borzasztóan egyszerű, a hallgatók inspirációjának. Ha látom, hogy velem szemben ülnek, és érdeklí őket, amit mondok, az engem mindig hatalmas motivációval tölt el. Az egyetem tulajdonképpen egy kiválasztási folyamat, értelmiségieket képzünk, mi főképpen tanárokat, és mindemellett kiválasztjuk a tudományos utánpótlást. Szerencsére mindig vannak olyan hallgatóink, akik érdeklődnek a tudomány iránt.

Tympanon: Milyen tanácsokkal látna el egy olyan fiatal, aki érdeklődik a tudományos pálya iránt? Nemcsak arról beszélhetek, hogy mit tanácsolnék, hanem arról, hogy mit szoktam tanácsolni. Amennyiben valakinek örömet tud okozni az, ha egy apró dologról a kutatásai nyomán többet tud mondani, mint eddig bárki más, akkor érdemes tudományos munkával foglalkoznia. Minél többet dolgozik vele, annál több sikerélménye lesz, ez pedig rendkívül fontos a kutatónak is, a tanárnak is egyaránt.

Tympanon: Tudjuk, hogy az itteni magyar szakosok jó közösséget alkotnak, melyhez a hallgatók és az oktatók egyaránt hozzátesznek. Ön miért ajánlaná a magyar szakot egy most felvételiző középiskolásnak?

Nálunk a magyar szakosokkal való foglalkozás mindig is speciálisabb volt, mint ahogy más egyetemeken tapasztaltam.

A különbséget főleg a szoros tanár-diák viszonyban látom megjelenni, ami a szakmai munkában hatalmas előny. A tanári pályán, a tanulás során és később a munkahelyen is fontos, hogy mindenki jól érezze magát, kedvező légkörben dolgozhasson. Legyenek tehát nyitottak egymás és a tanáraik felé is!

A debreceni Csokonai Színház idei évadában számos, az irodalmi kánonban (is) kiemelkedő státuszú művet adaptál, úgy mint a *Szentivánéji álom*, *A kis herceg* vagy éppen a *Magyar Elektra*. Szinte az első darabként mutatkozott be októberben a *Don Quijote – Az utolsó álom* című darab, méltó módon felvezetve az impozáns műsorlistát.

Minden regény esetében felmerül a színpadra vitel kérdése, és ilyen alapművek esetén bizonyosan az újra színpadra vitel is legalább ilyen mértékben nehezítő körülmény. Mondhat-e még újat ez a mű ennyi eltelt év után, tud-e a létfilozófiával és belső monológokkal teli regényszöveg

érvényesülni a XXI. században a színpadon? Nos, ezekre a kérdésekre a választ bizonyosan megkapjuk, ha mi magunk próbáljuk meg átélni Ilja Bocsarnikovsz formabontó, mégis klasszikus elemekkel teli darabját. A díszlet posztmodern minimalizmusa remekül kiegészíti a mellékszereplők korhű jelmezeit. Meglepő kellékek

és fizikálisan behatárolt szakrális tér, rengeteg könyv, fekete-fehér ruhák, optikai illúzióra hajazó háttér és döntött színpad – csak néhány a felhasznált eszközök közül. Fókuszpontjai lazán, de mégis összefüggenek, az Ember köré csoportosulnak. Ilyenek a szerelem, a nő és férfi szerepe és viszonya (mely az évszázados távlatokon át is mindennapinak hatott a színpadról), a barátság, a lelkiismeret és a hitelesség. Az individuum az előadás tanulsága szerint azóta is küzd a társadalommal és önmagával. Ezzel a jól kiragadott analógiával sikerült elérnie a rendezőnek azt, hogy semmiképp ne az értelmetlen harc, hanem az önmagunkért való küzdelem és ennek értéke kristályosodjon ki a nézőben. Hosszú és humoros, nehézségekkel teli és őszinte, a szerelem vezérfonala mentén folyó, de egyéniséget felépítő darab ez, pont, mint amilyennek az életet érdemes élni.

Fotó: Máthé András

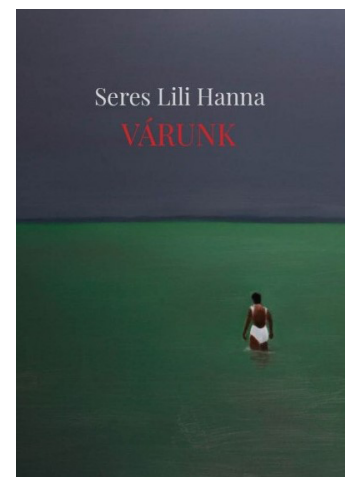
Várva várt Seres Lili Hanna: Várunk című verseskötetéről

Mélyről feltörő álmokképek, utópisztikus jelenetek, céltudatos bolyongás. Seres Lili Hanna verseskötetében vissza-visszatér a döntésképtelenség és tehetetlenség dilemmája, az ingadozás múlt, jelen és jövő között. A kötet végére érve az olvasó is lezár magában egy múltbeli fejezetet: miközben a szövegek a feledésre emlékeztetnek, talán ő is elfelejt emlékezni, akár az *Osztódás* című szövegben megidézett alakok, akik „Mindketten úgy emlékeznek, / hogy tudták, nemsokára ezt is elfelejtik.”

A versvilág egyik fókuszpontja a nők helyzete: különböző nőalakokról, élethelyzetekről és emlékképekről olvashatunk, amelyek végül mégis összefonódnak. A verskörnyezetben való elmerülés során olyan női körvonalak rajzolódnak ki, amelyek rávilágítanak a feminin identitásra jellemző sokszínűségeire, illetve az egyén belső árnyaltságára is. Több vers futurisztikus hangulatú, a sorokat emlékképként létesült jövődőlésnek is olvashatjuk. A lírai hang és a befogadó egyaránt küzdelmet folytat emlékezés és feledés, kötődés

és elengedés között. Érdemes a kötetbe lapozniuk mindazoknak, akik szívesen olvasnak a nőiségről és a női lét kérdéseiről, valamint akik kedvelik az egyedi asszociációkat, a letisztult képi világot.

A *Várunk* Seres Lili Hanna első kötete, egyben a FISZ könyvek-sorozat századik kiadványa. A fiatal írók és költők műveit felvonultató sorozatban verses-, próza- és tanulmánykötetek is megjelentek, többek között Izsó Zita: *Tengerlakó*, Vass Norbert: *Indiáncseresznye*, vagy a Bényei Tamás szerkesztette *Átjárások. Fiatal anglisták és amerikanisták tanulmányai* című kötetek.

A kortárs irodalom visszavág A Fausttól a Szívlapáig. Kortárs könyvek a középiskolában könyvbemutató

Nagy Zsófia

A Tilos az Á Könyvek és a Pozsonyi Pagony Kft. több olyan könyvet dobott már piacra, mint az *Időfutár*, *Az irodalom visszavág*, *Hogyne szeretnék*, melyek mindegyike egyaránt szeretné közelebb hozni az irodalomtörténetet és a minőségi irodalmat a fiatalabb korosztálhoz.

Ezúttal a kortárs irodalom az, ami visszavág.

A kiadó gondozásában a három szerzőpáros által kiadott *Faustól a Szívlapáig. Kortárs könyvek a középiskolában* című kötet célja az, hogy a kortárs magyar irodalom alkotásai közelebb kerülhessenek a diákokhoz, illetve a tanárokhoz is, akik ennek a kötetnek a segítségével beépíthetik a tanmenetbe az élő irodalmat. A Debreceni Irodalmi Napok keretén belül került sor a könyv bemutatására. November 6-án intézetünk könyvtárának vendége volt Balajthy Ágnes, a Debreceni Egyetem Magyar Irodalom- és Kultúratudományi Intézetének oktatója, valamint szerzőpárja, Fenyő D. György, aki az ELTE Radnóti Miklós Gyakorlóiskola tanára. Bodrogi Ferenc Máté moderálásával beszélgettek a könyv keletkezésének munkafolyamatairól, célkitűzéseiről, továbbá az irodalomtanítás problémáiról.

A szerzőtársak elárulták, hogy bár nem ismerték korábban egymást, a munka gördülékenyen ment. Még úgy is, hogy Balajthy Ágnes végig Debrecenben tartózkodott, míg a többiek Budapesten, így személyesen szinte sosem, csak e-mailben tudtak egyeztetni. A célközönség elsősorban a fiatalabb generáció, ezért arra mindenképp odafigyeltek, hogy az esszéek nyelve ne legyen csupán

szakszavak halmaza. A befogadás könnyedségét és a könyvben való tájékozódást egy-egy piktoqram is segíti, melyek a feladatok típusát és nehézségeit jelzik. Talán kanonizálnak tűnhet a kötet, de a művek beválogatásánál elsősorban nem az volt a cél, hogy a kortárs irodalom legfontosabb alkotásait gyűjtse össze, hanem amellyel, hogy minőségi irodalomról van szó (és semmiképpen nem populárisról), olyanok legyenek tartalmukban és nyelvezetükben, melyek közel hozhatók a diákokhoz. Szó volt továbbá arról is, hogy bár nagyon nehéz

megvalósítani az irodalom ezen szegmensének oktatását a berögzült kerettanterv és a folyton sürgető(!) érettségi miatt, vannak tanárok, akik igyekeznek megvalósítani a szinte lehetetlent, és célul az irodalom megszerettetését tűzik ki maguk elé. Ehhez nyújt mankót ez a könyv.

Jó volt látni, hogy nemcsak az intézet oktatói és tanulói vettek részt az eseményen, hanem gimnáziumi tanárok és diákok is. Az érdeklődés pedig azt mutatja, hogy van igény az effajta innovatív, újító kezdeményezésekre.

Fotók: Bakó Zoltán

A fent említett képesség nem egy film mottója, hanem az egyik szemináriumi terem dekorációja. De vajon a finn nyelvtudás valóban szupererővel ér fel?

Igen! Ezt támasztja alá a Finnugor Nyelvtudományi Tanszék tanszékvezető professzora, Maticsák Sándor, aki átfogó képet adott a képzés struktúrájáról, a nyelvtanulás milyenségéről és annak minőségéről.

Debrecenben a bolognai képzési rendszerben az alapképzésben 50 kredités finn nyelv és irodalom specializáció keretében lehet finnül tanulni. Magasabb szinten önálló finnugrisztikai mesterszak van, fennisztikai szakiránnyal. Emellett van doktori program is finnugor nyelvészetből. A hallgatók BA szinten elsősorban a finn nyelvet sajátítják el, megismerkednek a finn nyelv rendszerével (hang- és alaktan), emellett tanulnak finn irodalmat és országismeretet is. Mivel nemcsak anyanyelvi finn, hanem észtl lektor is van, már a kezdetektől lehetőség nyílik az észtl nyelv tanulására is. Mesterszinten a fennisztikai képzésben megjelennek a stílusgyakorlatok, fordítói kurzusok, hangsúlyosabb szerepet kap a nyelvtörténet és a leíró nyelvészet.

A finnugrisztikai stúdiókban az összehasonlító nyelvészeti kurzusok mellett kis finnugor nyelveket is tanulnak a hallgatók, Debrecenben jelenleg ez lapp és mordvin nyelvek lehetnek, és természetesen folytatódik az észtl elsajátítása is. A mesterszak végén a hallgatók felsőfokú nyelvtudásra tesznek szert, ebben nagy segítségükre van, hogy a jól működő ösztöndíjrendszerrel mindenki részt vehet háromhetes finn/észtl nyári egyetem és egy vagy több szemesztert is tölthet finn vagy észtl egyetemeken.

Másrészt a nyelvtanulásnak „kommersz” jellege is van, hiszen a finn az Európai Unió egyik nyelve, nagy szükség van finn tolmácsokra, fordítókra. De a jó gazdasági kapcsolatok révén sok vegyesvállalat is működik, akik szintén nagyon szívesen fogadják a debreceni hallgatókat. Sőt akadnak olyanok is, akik az egyetem elvégzése után Finnországban keresik (és találják meg) boldogulásukat. Ha valaki a finn nyelvtudásával akar elhelyezkedni, sokféle lehetőség közül válogathat. És igaz ez az észltre is, mert az észtl tudó szakemberek száma hazánkban még eléggé csekély, „szabad a pálya”.

IMPRESSZUM

Főszerkesztő és tördelő: Urbán Andrea

Szerkesztő munkatársak: Gál Kitti, György-Fazakas Fanni, Király Anna, Nagy Dávid, Nagy Zsófia, Paál Zoltán

Logó: Nagy Nikolett

Felelős szerkesztő: Dr. Fazakas Gergely Tamás

Felelős kiadó: Dr. Fazakas Gergely Tamás, egyetemi docens és Dr. Rácz Anita, egyetemi docens

Kiadja: Debreceni Egyetem Magyar Irodalom- és Kultúratudományi Intézet;

Magyar és Finnugor Nyelvtudományi Intézet

További információ, korábbi számok:

<http://irodalom.arts.unideb.hu>; <http://mnytud.arts.unideb.hu>

DExpo – a Debreceni Egyetem nyílt napja

2019. november 20–21.

Szeretettel várunk minden kedves Érdeklődőt és Leendő Hallgatót a magyar szakos tájékoztatókra, valamint a nyílt óráinkra! Programjaink mindegyikét a Debreceni Egyetem főépületében tartjuk (Debrecen, Egyetem tér 1.), a pontos helyszínt (emelet, teremszám) külön jelezzük.

Magyar szakos tájékoztatók

2019. november 20. szerda 9:30–10:00 és 13:30–14:00

2019. november 21. csütörtök 10:00–10:30 és 13:30–14:00

Helye: III. em. 303. (Irodalmi Intézet Könyvtára)

Nyílt órák magyar szakon

2019. november 20. szerda

Üvöltő szelek: hogyan romantikus a romantika?, 12:00–13.30, Fsz. 14/1.

Finnugor népek és nyelvek, 12.00–13.30, IV. em. 422/1.

Impresszionizmus, szimbolizmus és szecesszió az irodalomban, 14:00–15.30, Fsz. I.

Bevezetés Radnóti Miklós költészetébe, 14:00–15.30, III. em. XI.

2019. november 21. csütörtök

Műelemző gyakorlat - Mikrotanítás, 12:00–13.30, Fsz. 1/2.

Alak- és szófajtnai elemzés, 12.00–13.30, Fsz. 1/1.

Anyanyelvi ismeretek, 12.00–13.30, III. em. 340/2.

Kortárs költészet, 14:00–15.30, Fsz. 14/1.

Kosztolányi Dezső: Édes Anna, 14:00–15.30, Fsz. 4.